

Publicerad 2005-11-02 07:04 av Bodil Sandberg

Dimman

Jag ser dig i fönstret
tysta
Dimsylfid

känner
ditt väsens fuktiga blick
genom glaset

Du täcker
min redan trötta tanke

som en järnridå

Jag ser dig
när du närmar dig
överskuggar mitt hus

som
en jätte ur jorden
som
en häxa
ur mörkret

med
våta ögon

slukar
ängens gröda

böjd inför
gryningsregnet

krälar du
genom diset

böjer dig
för
himlens ljus

kvar i min trädgård
ligger
din bleka slöja
av silver och is

BodilSandberg

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bodil Sandberg med Poeter.se id #1270 innehar upphovsrätten